

Skúsenosť

Pavol Rozložník v rúchu zenbudhistu

Pri počítači, ktorý tróni na nízkom stolíku, nemá stoličku – vystačí si s podlahou ateliéru. Vypne monitor, prezlečie sa do habitu a na prsia prevesí kapsu. S krkom mierne nahnutým dopredu opatrne vykročí, pretože nesmie zašľapiť ani mravca. S vyholenou lebkou a výrazne lomeným nosom tak trochu pripomína kríženca skína s ufónom. Ako však môže chodiť, keď na ulici nesvieti nijaké svetlo? „Vždy sa nejake nájde,“ záhadne odpovie. Za posledné tri dni spal dvadsať minút a pritom je úplne v pohode, keď štartuje svoje Twingo. Grafický dizajnér alias prvý vysvätený zenbudhistický mních školy Soto na Slovensku Pavol Rozložník krúti volantom a kolesá sa valia po ceste smerujúcej k jeho svetu.

📍 JÁN KARÁSEK
📍 MARTA FÖLDEŠOVÁ

🔊 aute sa rozochvejú perličkové tóny prinášajúce závan tibetských kláštorov. Nikde nezasvetielkuje displej rádiového prehrávača, nahrádzajú ho drobné zvončeky rozsiate v interiéru.

Miesto, kde líšky dávajú dobrú noc, nadobudne konkrétne rozmery: z večernej tmy vykukne zo sadu v bratislavskom Líščom údolí drevený altánok. Rozložník odsunie dvere a nehlučne vojde do miestnosti. Piecka vydáva teplo a v kruhu, chrbtami obrátenými k oltáriku so soškou Budhu, sviečkou a vonnou tyčinkou už medituje niekoľko ľudí.

Seišo sa bez jediného slova pripojí k svojim žiakom. Po dlhých minútach plynúcich na vlnách nadčasovosti prehlúši nehybnosť úder kladivka a mních vykrikuje: „Kaidžo!“ Priestor sa začne sýtiť monotónnym mrmotom odriekavaných modlitieb.

V diaľke v oknách činziakov modrasto blikocú obrazovky televízorov a kdesi pod sadom možno vytušíť rachot elektríciek. Altánok sa však akoby vznáša nad hektickým behom hlavného mesta i nad realitou.

Koniec meditácie. Tvárou mnicha preblesne úsmev: „Sloboda znamená, že v každej chvíli viete, čo máte urobiť. Slobodní nie ste v situáciách, ktoré vás vlečú, ale vtedy, keď ste schopní sa v nich rozhodovať.“

Ak preložíme meno Seišo do slovenčiny, dostaneme *Kázeň rieky*.

Soto Zen patrí medzi dva najväčšie prúdy japonského zenového budhizmu, ale jeho korene siahajú do Číny, Kórey či Tibetu. Rozložník zatiaľ necíti potrebu zabúchať na brány týchto exotických krajín.

„Zen prišiel za mnou, mnohé tie kláštory by mi asi neposkytli toľko, čo mi dáva majster Kaisen.“

Ten sa v šesťdesiatych rokoch vychytil na cestu do Číny, aby zakotvil v jednom z jej kláštorov. Za svojím snom osemnásťročný mladík putoval z Francúzska pešky i stopom. Peniaze si zarábala príležitostnými prácami. Musel preklúčkovať spíškami

